

Vazba dvou akuzativů

Tzv. vazba dvou akuzativů se vyskytuje po slovesech s významem:

- nazývat někoho/něco někým/něčím, např. *appellō, āre; nominō, āre*
- pokládat někoho za někoho/něco, např. *putō, āre; habeō, ēre*
- volit někoho někým, např. *creō, āre*

Jedná se o předmět (koho, co), který je dále určen doplňkem (čím, kým, za koho, za co). Čeština používá pro vyjádření doplňku 7. pád (něčím, někým) nebo předložkovou vazbu (za někoho, za něco). V latině zde však stojí vedle sebe dva akuzativy bez předložky. Většinou je ve větě nejprve předmět (koho, co) a za ním následuje doplněk (kým, čím, za koho, za co):

Latina: Amicum hominem bonum appello.
ak. ak.

Čeština: Přítele dobrým člověkem nazývám.
4. p. 7. p.

Latina: Amicum hominem bonum puto.
ak. ak.

Čeština: Přítele za dobrého člověka pokládám.
4.p. za + 4. p.

Latina: Hominem bonum consulem creo.
ak. ak.

Čeština: Dobrého člověka konzulem volím.
4. p. 7. p.

V pasivu se z vazby dvou akuzativů stane vazba dvou nominativů, tj. slovo vztahující se k podmětu (je vždy v nominativu), je také v nominativu. Jedná se o tentýž princip, který funguje u slovesa *esse* ve jmenném přísudku se sponou:

Latina: Amicus magister bonus est.
nom. nom.

Čeština: Přítel dobrým učitelem je.
1. p. 7. p.

Latina: Amicus homo bonus appellatur.
nom. nom.

Čeština: Přítel dobrým člověkem je nazýván.
1. p. 7. p.

Latina: Amicus homo bonus putatur.
nom. nom.

Čeština: Přítel za dobrého člověka je pokládán.
1. p. za + 4. p.

Latina: Homo bonus consul creatur.
nom. nom.

Čeština: Dobrý člověk konzulem je volen.
1. p. 7. p.

Je-li v pasivu činitel (ten, který děj vykonává), je stejně jako v ostatních případech vyjádřen konstrukcí předložky a s ablativem:

Latina:	Homo bonus	consul	a civibus	creatur.
	nom.	nom.	a + abl.	
Čeština:	Dobry člověk	konzulem	občany	je volen.
	1. p.	7. p.	7. p.	